

Félag íslenskra sjúkráþjálfara

Alþingi
Erindi nr. P 135/2832
komudagur 20.5.2008

Reykjavík 19. maí 2008.

Stjórn Félags íslenskra sjúkráþjálfara (FÍSP) fagnar því að fá til umsagnar drög að frumvarpi til laga um sjúkratryggingar, mál nr. 613, lagt fyrir Alþingi á 135. löggjafarþingi 2007 – 2008.

Félag íslenskra sjúkráþjálfara er fagfélag sjúkráþjálfara á Íslandi og nær til svo til allra sjúkráþjálfara landsins.

Við beinum þeirri ósk til hlutaðeigandi að félaginu verði boðin þátttaka í undirbúningsnefndum sem fjalla um málefni fagsins og stéttarinnar og getum þannig lagt okkar lóð á vogaskálarnar strax í upphafi.

Almennt séð felur frumvarpið í sér miklar breytingar á starfsumhverfi veitenda heilbrigðisþjónustunnar og vald ráðherra heilbrigðismála er umfangsmikið. Væntanlegar reglugerðir ráðherra sem byggja munu á frumvarpinu geta sett heilbrigðisstéttum töluverðar hömlur og samningar munu byggjast á tilskipunum. Því verður samningsstaða veitenda þjónustunnar frekar bágborin.

Hins vegar býður lagafrumvarpið einnig upp á tækifæri til þróunar á heilbrigðisþjónustu sem vonandi skilar sér til þeirra sem þjónustunnar njóta. Það gerist einungis ef allir aðilar eru sáttir við þá umgjörð sem þjónustan grundvallast á.

Umsögn stjórnar FÍSP um einstakar greinar draga að frumvarpi til laga um sjúkratryggingar eru svohljóðandi:

8.gr. Við gerum fastlega ráð fyrir að sjúkráþjálfurum eins og öðrum heilbrigðisstéttum verði boðin þátttaka í starfshópum og kallaðir til sérfræðingar til að aðstoða stofnunina m.a við gerð samninga.

21. gr Í fyrstu málsgein greinarinnar sem fjallar um þjónustu sjúkráþjálfara, iðjuþjálfra og talmeinafræðinga kemur fram að sjúkratryggingastofnun geti áskilið vottorð sérfræðings um nauðsyn þjálfunar. Í þessu samhengi veltum við því fyrir okkur

Félag íslenskra sjúkráþjálfara

---

hver sé sérfræðingur? Viljum benda á að innan sjúkráþjálfunar eru sérfræðingar sem ættu þá í þessum tilfellum að vera hæfastir til að ákveða hvort nauðsyn sé á þjónustu sjúkráþjálfara. Sættum okkur ekki við að aðrar heilbrigðisstéttir ákveði hvort nauðsyn sé á þjónsutunni.

29. gr. Stjórn FÍSP furðar sig á 3. lið þessarar geinar þar sem talað er um gjald fyrir þjónustuna utan dagvinnutíma. Þarna er vísað í 2. mgr. 17. greinar laganna þar sem heilsugæslunni er veitt heimild til að innheimta hærra gjald utan dagvinnutíma fyrir almenna lækniþjónustu og hjúkrun. Það er algjörlega óviðunandi að veita tiltekinni heilbrigðisþjónustu sem veitt er af ákveðnum heilbrigðisstéttum kost á að hækka gjald sitt eftir að dagvinnutíma er lokið. Efast er um að þetta ákvæði laganna standist jafnræðisreglu stjórnarskrárinnar.
38. gr. Veltum því fyrir okkur hvað tímabundin heimild geti þýtt í þessu tilfelli. Reglugerð ráðherra á að tilgreina tímalengdina en bendum á að samningar eru samningar en ekki þvingunarleið. Ákvæðið getur verið leið sjúkratryggingastofunar til sparnaðar, en hafa skal í huga það sem fram kemur í 40. grein laganna að hafa skuli hagsmuni sjúkratrygginga að leiðarljósi.
40. gr. Í 4. mgr. þessarar greinar er talað um að sjúkratryggingastofnun sé heimilt að takmarka samningsgerð við hluta þeirra aðila sem veitt geta þjónustuna, reynist um offramboð á þjónustunni að ræða með hliðsjón af þörf eða fjárheimildum. Þessi málsgrein getur án efa kippt rekstrargrundvelli undan mörgum fyrirtækjum, stofnunum eða einstaklingum sem veita þjónustu á sviði sjúkráþjálfunar. Verði þessi grein að lögum þá er það skýlaus krafa Félags íslenskra sjúkráþjálfara að 5. grein laga um sjúkráþjálfun verði samhliða þessu felld úr gildi, en greinin fjallar um að sjúkráþjálfarar skuli starfa í samráði við lækni.
- Til margra ára hefur FÍSP gert kröfu um fagegt sjálfstæði stéttarinnar og farið fram á að beiðnaskyldunni sé aflétt. Sjúkráþjálfarar eru vel menntuð heilbrigðisstétt og ákvæði 5. greinarinnar í lögunum um sjúkráþjálfun eru fornaldarleg og í engu samræmi við þá hugsun sem nú er að líta dagsins ljós í heilbrigðisþjónstunni. Að öðrum kosti er starfs- og rekstrargrundvöllur sjúkráþjálfunar ótryggur og samkeppni um þjónustu sjúkráþjálfara algjörlega stýrt af sjúkratryggingastofnun. Það teljum við óásættnalegt fyrir okkar stétt og

förum fram á að njóta sömu tækifæra og aðrar heilbrigðisstéttir varðandi faglegt sjálfstæði, burtséð frá greiðsluþátttöku ríkisins í þjónustunni.

Í 5. mgr. þessarar sömu greinar er talað um að samningur við sjúkratryggingastofnun þurfi að liggja fyrir hyggist aðili hefja sjálfstæðan rekstur heilbrigðisþjónustu. Þarna er mikið í húfi að allt gangi upp og samningar náist. Bendum á að álag á samninganefnd sjúkratryggingastofnunar hljóti að verða mikið og tryggja þarf að þeir sem hyggjast bjóða upp á þjónustu geti leitað samninga og gengið að samninganefnd innan tiltekins tíma.

44. gr. Nauðsynlegt er að styðjast við gagnreynda þverfalgega þekkingu sem og gagnreynda þekkingu innan fagsins. Gagnreynd þekking í sjúkráþjálfun er álíka langt komin og sú þekking innan læknisfræðinnar. FÍSP telur það að sjálfsögðu vera hlutverk beggja samningsaðila að hafa þessi viðmið tiltæk og vinna í sameiningu að bættum gæðum í þeirri þjónustu sem keypt er og veitt er.

45. gr. Eins og fram kemur í athugasemdum við einstaka greinar þá mun sjúkratryggingastofnun og Landlæknisembættið hafa samræmt eftirlit með heilbrigðisþjónustu. FÍSP fagnar þessu en leggur jafnframt mikla áherslu á að eftirlitið sé skilvirkt og hlutverk eftirlitsaðila vel skilgreint.

Félag íslenskra sjúkráþjálfara gerir alvarlega athugasemd við síðustu málsgrein þessarar lagagreinar og telur það með öllu óásættanlegt að tveimur starfstéttum heilbrigðisstarfsmanna innan sjúkratryggingastofnunar sé veitt heimild til upplýsingaröflunar í eftirlitsskyni. Það getur ekki með nokkru móti talist eðlilegt að læknar eða tannlæknar einir heilbrigðisstétta hafi þessa heimild og að sjálfsögðu gerum við ráð fyrir að þarna hafi hreinlega "gleymst" að aðrar heilbrigðisstéttir geti staðið að slíku eftirliti innan sjúkratryggingastofnunar. Förum því fram á að orðalag þessarar málsgreinar verði breytt og opnað á að heilbrigðisstarfsmenn sem sinna eftirliti á viðkomandi þjónsutu sé heimilt, í eftirlitsskyni, að afla upplýsinga hjá notendum þjónustunnar.

46. gr. Að sama skapi mótmælum við því harðlega að sömu starfstéttum, læknum eða eftir atvikum tannlæknum sé einum heimilt að leita eftir upplýsingum úr sjúkraskrá hjá veitendum heilbrigðisþjónustu. Bendum á að slík þröngsýni takmarkar starfssemi sjúkratryggingastofnunar og þá þverfaglegu nálgun og vinnubrögð sem við teljum að stofnunin eigi að vera þekkt fyrir. FÍSP áttar sig

Félag íslenskra sjúkráðgjafara

---

engan veginn á því hvers vegna þessar tvær starfstéttir eru tilgreindar svo sérstaklega í þessum tveimur lagagreinum (45. og 46. grein) nema ef vera skyldi gamaldags hugsunarháttur. Slík ástæða eru með öllu óásættanleg og er ekki í nokkru samræmi við þá nýju hugsun sem annars endurspeglast í þessu lagafrumvarpi.

Félag íslenskra sjúkráðgjafara þakkar fyrir að fá tækifæri til umsagnar og gerum ráð fyrir að fullt tillit verði tekið til athugasemda félagsins.

Virðingarfyllt,

Stjórn Félags íslenskra sjúkráðgjafara

Auður Ólafsdóttir
Mundína Á Kristinsdóttir
Héðinn Jónsson
Ása Dagný Gunnarsdóttir
Anna Sólveig Smáradóttir